

УДК 336.77.067.22

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА В СИСТЕМІ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ

Терехов В.І.

д.е.н., професор, професор кафедри управлінських технологій, Університет «КРОК»,
м. Київ, вул. Табірна, 30-32, 03113, Україна,
тел.: (044)-455-57-07, e-mail.: victort@krok.edu.ua
ORCID: 0000-0002-5701-9787, DOI : <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2019-53-189-196>

ECONOMIC SECURITY IN THE LEASING OPERATIONS SYSTEM

Terekhov V.

doctor of economics sciences, professor, professor of managerial technologies department, "KROK" University,
Kyiv, st. Tabirna, 30-32, 03113, Ukraine
tel.: (044)-455-57-07, e-mail.: victort@krok.edu.ua
ORCID: 0000-0002-5701-9787, DOI : <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2019-53-189-196>

Анотація. Базові засади державної політики в умовах євроінтеграції України до Європейського співтовариства забезпечуються розробкою і впровадженням стимулюючих заходів з підвищення рівня конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. У діючих економічних умовах підвищення конкурентоспроможності формується за рахунок інвестиційних механізмів, насамперед лізингу. У статті досліджуються особливості механізму впровадження лізингових операцій в народногосподарську діяльність держави та роль економічної безпеки у цьому процесі. Визначено основні етапи впровадження лізингу, його обсяги, вплив на показники ефективності діяльності виробництва та необхідності вдосконалення загальної системи цих операцій. На сучасному етапі розвитку економіки активно встановлюються лізингові відносини і відбуваються лізингові операції, що обумовлюється необхідністю постійного технічного переоснащення вітчизняних організацій. Лізинг дає можливість лізингоодержувачам уникнути великих одноразових витрат і дозволяє направити їх власні фінансові ресурси на вирішення організаційних і управлінських завдань. Як показує практика, відносини між лізингодавцем і лізингоодержувачем вимагають підвищеної уваги до вдосконалення системи внутрішнього контролю в обох сторін. Для ефективного функціонування системи внутрішнього контролю у лізингодавців необхідна розробка спеціального методичного інструментарію організації, планування та проведення контрольних процедур до, під час здійснення і після завершення лізингових операцій. Проведення якісного внутрішнього контролю сприяє підвищенню ефективності управління, забезпечуючи динамічний розвиток лізингових організацій зміцненню їх фінансової стійкості та надійності. Актуальність дослідження обумовлена значною практичною значущістю і недостатньою розробленістю теоретичних питань в області внутрішнього контролю та економічної безпеки лізингових організацій у сучасних умовах.

Ключеві слова: економічна безпека, лізингові операції, ефективність управління, фінансова стійкість, надійність, кредитування, ефективність форм інвестиційних вкладень.

Формул: 0; рис.: 0, табл.: 1, бібл.: 8

Annotation. The basic principles of state policy in the conditions of European integration of Ukraine to the European Community are provided by the development and implementation of incentive measures to improve the competitiveness of economic entities. In the current economic conditions, increasing competitiveness is shaped by investment mechanisms, primarily leasing. The article deals with the features of the mechanism of implementation of leasing operations in the national economic activity of the state and the role of economic security in this process. The basic stages of leasing implementation, its volume, influence on performance indicators of production activity and necessity of improvement of the general system of these operations are determined. At the present stage of the development of the economy, leasing relations are actively established and leasing operations are taking place, which is conditioned by the necessity of constant technical re-equipment of domestic organizations. Leasing enables lessees to avoid large one-off costs and to direct their own financial resources to address organizational and managerial tasks. As practice shows, the relationship between the lessor and the lessee requires increased attention to improving the internal control system on both sides. For the effective functioning of the internal control system, lessors need to develop a special methodological tool for organizing, planning and conducting control procedures before, during and after the completion of leasing operations. Carrying out qualitative internal control helps to increase the efficiency of management, ensuring the dynamic development of leasing organizations to strengthen their financial stability and reliability. The urgency of the study is due to the considerable practical importance and insufficient development of theoretical issues in the field of internal control and economic security of leasing organizations in modern conditions.

Key words: *economic security, leasing operations, management efficiency, financial stability, reliability, lending, efficiency of forms of investment investments.*

Formulas: 0; fig.: 0, tabl.: 1, bibl.: 8

Постановка проблеми. Постає проблема: визначити та дослідити механізми впливу держави на лізинговий процес та його економічну безпеку, обґрунтувати вдосконалення державного регулювання лізингових відносин із метою забезпечення стійкого підвищення ефективності застосування цих дій як інструменту інвестиційної політики держави.

При вирішенні питань структурної перебудови основних засобів, їх кількісного та якісного оновлення, впровадження нових технологій необхідно використовувати різні методи фінансування і кредитування, в тому числі й лізинг, обсяги якого в Україні порівняно з іншими розвинутими країнами невеликі. У світовій практиці лізинг – це одна з найбільш економічно ефективних форм кредитування капіталовкладень, і на сучасному етапі він займає друге місце за обсягом інвестицій після банківського кредиту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти багатогранної проблеми, що розглядаються, є предметом наукових досліджень вітчизняних вчених – економістів та практиків. Зокрема, питання економічного розвитку в Україні, інвестиційної політики, джерел і структури капіталовкладень, становлення та функціонування фінансового ринку опрацьовували О.В.Васлик, В.М.Геєць, А.М.Мороз, А.А.Пересада. Проблеми конкретного застосування лізингу в нашій державі проаналізовані в роботах Н.М.Внувової, І.В.Зятковського, В.М.Кочеткова, Б.Л.Луціва, О.І.Лях, В.І.Мищенко, Я.Б.Усенка та ряду інших науковців.

Автори розглядають проблеми лізингу, певною мірою розроблені питання його застосування щодо кредитування капіталовкладень. Водночас трансформаційні процеси, що відбуваються в економіці України, потребують подальшого розкриття та

поглиблення економічного змісту і суті лізингу, його економічної безпеки та функцій в ринковій економіці.

Формування цілей статті. Метою статті є: визначити економічну суть лізингу та економічну безпеку в системі лізингових операцій; узагальнити та систематизувати підходи до класифікації лізингових операцій; основні напрямки лізингової діяльності; виявити фактори, що стримують розвиток лізингу в народному господарстві країни.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сьогодні єдиного міжнародного визначення поняття «лізинг» не існує. Це зумовлено як складним змістом, що відображається цим терміном, так і розходженнями у законодавстві, системі звітності й оподаткування в різних країнах.

У цілому лізинг слід розглядати як операцію з розміщення рухомого і нерухомого майна, що спеціально закупається лізинговою компанією, стає її власністю, але здається в оренду підприємцям з ініціативи лізингоотримувача, тобто після його пропозиції лізинговій компанії придбати у власність визначене майно з метою передачі цього майна йому в оренду. При цьому лізинг має ряд специфічних рис:

- а) необхідність для лізингодавця компенсувати усі витрати, пов'язані з придбанням майна у власність;
- б) забезпечення інвесторові норми прибутку не нижче ніж за звичайними банківськими кредитами;
- в) наявність угоди про умови використання майна на весь термін його перебування у власності лізингоотримувача.

Лізинг виконує декілька функцій: фінансову як форму забезпечення вкладень в основні фонди;

На сьогодні в економіці західних країн лізинг став ефективним фактором інвестиційного розвитку, забезпечуючи їх

конкурентоздатність на світовому ринку. Його обсяг складає 20 % усієї світової інвестиційної діяльності.

На сьогоднішній день найбільш популярним є лізинг промислового устаткування, літаків, судів, обчислювальної техніки, приладів. У структурі лізингу промислово розвинутих країн верстати з числовим програмним управлінням, конвеєрні, роботизовані лінії та інше промислове устаткування становить близько 15-30 %, будівельні і транспортні машини — 20-25 %, значна частка приходить на обчислювальну техніку, устаткування для інформаційних мереж, копіювальну конторську техніку — 30[^]5 %. Продаж легкових і вантажних автомобілів у Західній Європі склав половину всіх угод. Простежується тенденція до росту в лізингових угодах товарів сервісної групи. Особливо це стосується короткострокових видів лізингу. Друга за значенням — оптова торгівля (у Франції ця сфера є лідером за рівнем лізингування). Велике значення має лізинг для діяльності транспортних підприємств — у середньому 5-10 % лізингових контрактів.

Лізинг має подвійну природу. З одного боку, його можна охарактеризувати як вкладення ресурсів на зворотній основі в основний капітал, що відповідає кредитним відносинам і зберігає сутність кредитних операцій. З іншого боку, оскільки лізингодавець і лізингоотримувач оперують капіталом не у грошових одиницях, а у натуральних, то за формою лізинг подібний інвестиційному фінансуванню. Таким чином, в економічному значенні лізинг можна розглядати як форму кредиту, що надається лізингодавцем лізингоотримувачу у вигляді майна, що передано у використання, або формою інвестування в економіку, альтернативною банківській позиції.

Аналізуючи лізинг з різних точок зору, слід зауважити, що в даній формі економічних відносин спостерігається суперечлива, подвійна природа лізингу. Ця двоїстість проявляється в тому, що з

одного боку, лізинг являє собою вкладення коштів в основний капітал на зворотній основі. Надаючи майно на визначений термін у тимчасове користування, власник у встановлений строк отримує власність у зворотному порядку, за надані послуги він отримує винагороду у вигляді комісійних. Цим забезпечується реалізація принципів: терміновості, зворотності та платності. Отже, за своїм змістом лізинг відповідає кредитним відносинам і зберігає сутність кредитної операції. З другого боку, за формою лізинг також схожий з інвестиціями капіталу, оскільки лізингодавець і лізингоодержувач оперують капіталом не тільки в грошовій формі, а й в формі основних виробничих фондів, що зближує лізинг з інвестуванням і суттєво підвищує його народногосподарське значення.

У формі лізингу здійснюється значна частка капітальних затрат у багатьох розвинутих, перехідних економіках, що розвиваються. За даними Міжнародної фінансової корпорації, у 2009 році частка основних засобів, придбаних через лізинг, у Чеській Республіці становила 28 відсотків, в Естонії – 25, Німеччині – 19,7, Франції – 12,6, Італії – 12,3, у Польщі – 8,8 відсотка. Як свідчить світова практика, своїм розквітом багато відомих фірм та компаній зобов'язані лізингу..

Привабливість лізингу полягає ось у чому:

— по-перше, лізинг дає можливість отримати додаткові інвестиції від іноземних партнерів, причому не в грошовому вигляді, що викликає певні ускладнення, а в машинах та устаткуванні, які потрібні для виробничої діяльності;

— по-друге, до лізингових операцій залучаються великі фінансові кошти банківських установ, страхових, акціонерних та інших товариств, що знаходяться безпосередньо в Україні;

— по-третє, лізинг більш привабливий для українських споживачів і дає можливість підприємствам, господарським товариствам, що не мають достатнього капіталу для купівлі обладнання, отримати його шляхом оренди (на вигідніших

умовах, ніж за контрактами купівлі-продажу).

Для порівняння: якщо підприємство закупає необхідне устаткування за рахунок власних коштів та довгострокових банківських кредитів, то фінансує це із фонду розвитку, що формується з прибутку після його оподаткування у встановленому законодавством порядку; крім того, сплачує податок на додану вартість і купівлі-продажу.

Лізинг як галузь економіки (лізингова індустрія) являє собою сукупність: функціонуючих на ринку лізингових компаній. Таким ринком в Україні є ринок небанківських фінансових послуг, який представлений наступними установами: лізингові компанії, страхові компанії, недержавні пенсійні фонди, фінансові компанії, ломбарди, кредитні спілки. Ряд з названих суб'єктів можуть також приймати участь в лізинговій угоді (страхові, фінансові компанії, кредитні спілки).

Розвиток лізингової індустрії вимагає удосконалення системи управління діяльністю лізингової компанії та її інформаційних підсистем. Напрями удосконалення вимагають розробки теоретичних положень лізингу, які полягають у визначення економічного змісту поняття “лізинг”, обґрунтування міжпредметних зв'язків, визначення сучасних концепцій його розвитку, з'ясування складу та сутності функцій даного виду сучасних фінансових інструментів.

Виходячи з зазначеного пропонуємо розглядати лізинг з різних точок зору, зокрема: як економічний процес (явище), як вид договору, договірних (цивільно-правових відносин), вид господарської діяльності, галузь економіки (ринок небанківських фінансових установ), галузь знань (місце лізингу в системі економічних наук). Кожен з зазначених напрямів лізингу буде регулюватися відповідними нормативно-правовими актами (табл.1) [2]

Таблиця 1

Нормативно-правове забезпечення лізингу в різних сферах його прояву

Прояв лізингу	Галузь права
Як економічний процес (явище, операція)	Податкове законодавство: ПКУ
Як вид договору	Цивільне законодавство: ЦКУ; Господарське законодавство: ЗУ Про фінансовий лізинг
Як господарська діяльність	Господарське законодавство: ГКУ
Як галузь економіки	Господарське законодавство: ГКУ, ЗУ Про фінансовий лізинг
Як галузь знань	Освітнє законодавство

У даному випадку майно, яке стає предметом угоди, знаходиться у власності орендодавця та лізингодавця. Інше питання стосується обсягу використання майна. У зв'язку з цим у відносинах лізингу майнові права лізингодавця набувають досить умовне значення, так як практично повним економічним власником його є лізингоодержувач, так як саме він отримує прибуток від використання майна.

Важливо відзначити відмінності лізингу і оренди:

- оформлення лізингу предмет угоди і його продавець вибираються лізингоотримувачем-

- лізинг передбачає кілька варіантів подальшого використання майна, в тому числі і викуп його лізингоотримувачем, що не передбачено умовами оренди. При оренді можливо тільки повернення майна власнику.

Здійснюючи вибір між орендою і лізингом, важливо пам'ятати про ряд

факторів, які можуть впливати на вибір споживача:

1. Особливості та технології оформлення угоди. В даному випадку техне використання оренди може бути простіше. Не вимагається надання жодних фінансових документів та звітності, як це передбачається при оформленні лізингу, коли платоспроможність лізингоодержувача ретельно перевіряється на підставі вивчення фінансових документів.

2. Предмет угоди. Варто звернути увагу, що предметом лізингу може стати значно більше число видів майна, ніж при оформленні оренди. Як правило, в оренду пропонується універсальне і затребуване на ринку майно, тоді як в лізинг оформляється і досить унікальне обладнання, яке не має широкого використання на ринку. Крім того, в лізинг найчастіше можна придбати нове майно, тоді як оренда передбачає передачу майна.

3. Вартість угоди. Як показує практика, вартість відносин оренди буде істотно вище, ніж лізингових відносин. Схема нарахувань виплат у даних угодах відрізняється, але за умовами лізингу клієнт може розраховувати на додаткові пільги.

4. Термін використання майна. Термін договору лізингу може становити до 5 років і навіть більше, в залежності від предмета угоди, тоді як тривалі орендні відносини — досить рідкісне явище. Як правило, оренда оформляється терміном до 1 року. У деяких випадках можливе продовження угоди.

Вибираючи з двох альтернатив, необхідно пам'ятати, що права власника предмета договору лізингу (оренди) протягом терміну дії залишаються за лізингодавцем (орендодавцем). Це з одного боку. З іншого - якщо лізинг розглядається як інвестиційна діяльність, варто відзначити, що право власності, яке зберігається за лізингодавцем, стає досить умовним, тому що предмет лізингу протягом усього терміну корисної експлуатації практично знаходиться у володінні лізингоодержувача.

Всупереч певної схожості оренди та лізингу, є ряд характерних ознак, які властиво обом інструментам. По-перше, при лізинговій схемі лізингоодержувач сам вибирає предмет лізингу. Більш того, купується нове майно, яке раніше не було в експлуатації. З точки зору технічної справності та якості предмета лізингу даний фактор дає можливість звести ризик лізингоодержувача до мінімуму. По-друге, по закінченню терміну, зазначеного в договорі, інтерес представляє подальша доля предмета лізингу.

З точки зору експертів при виборі між орендою і лізингом, потрібно мати на увазі кілька аспектів:

1. Порядок отримання. За даним аспекту оренда випереджає лізинг завдяки ряду переваг. При оренді не потрібно надавати жодних документів, що стосуються фінансів. При отриманні ж лізингу, проводиться комплексний аналіз бізнесу одержувача, на що йде багато часу.

2. Предмет оренди або лізингу. Предмети оренди майже завжди характеризують максимальна ліквідність на ринку вторинного житла і попит на операції, призначені для них (наприклад, перевіз вантажу і т.д.). Предметами лізингу можуть бути всі засоби, які були придбані для підприємницької діяльності.

3. Ціна. Лізингові платежі нижче орендних. Компанія з оренди враховує у вартості можливі в техніці простої, приватні ремонти у разі жорсткої експлуатації. Графік орендних платежів менш гнучкий, ніж графік лізингових. У відмінності від лізингу, у разі оренди орендодавець може диктувати свої вимоги орендарю.

4. Терміни. У той час як лізинг необхідно використати протягом 1-5 і більше років, то термін оренди - не більше півроку-рік.

Згідно з оцінками експертів, оренда все-таки переважніше лізингу, тому що:

1. Компанія з якого-небудь проекту не встигає виконати план, і техніка потрібна «вчора». Тут оренда буде дуже доречною через більш простої процедури оформлення.

2. Молодим початківцям бізнесам буде досить важко отримати право на лізинг зважаючи на слабкість своїх фінансових можливостей.

3. Оренда незамінна, якщо компанії разово потрібно виконати нетипові роботи.

Однак, компанії, які представляють своє існування в майбутньому, віддадуть перевагу лізингу, в якому привертає інвестиційна складова.

Можна виділити основні переваги лізингу. Побудована на поділі права власності на актив і права ім використання цього активу, що відноситься до правової сфері діяльності, лізингова операція, як економічна форма діяльності, несе в собі елементи кредиту, оренди та інвестицій. Вважається, що лізинг має ряд переваг у порівнянні з іншими формами фінансування. Перераховуються в літературі переваги лізингу багато в чому спірні і тому вимагають докладних пояснень з метою їх обґрунтування, чого в більшості випадків авторами не робиться.

Ось перелік тих видимих переваг, описаних в літературі, які можуть отримати суб'єкти лізингових відносин.

Переваги лізингу для орендарів:

1. Лізинг передбачає 100 - відсоткове фінансування і не вимагає швидкого повернення всієї суми боргу.

2. Оренда забезпечує фінансування орендаря в точній відповідності з потребами у фінансованих активах. Це особливо вигідно дрібним позичальникам, для яких просто неможливо настільки зручне і гнучке фінансування за допомогою позики або поновлюваного кредиту, яке отримують більш солідні компанії. Лізингова угода може бути розроблено з урахуванням специфічних особливостей орендарів.

3. Багато орендарів мають довгострокові фінансові плани.

Протягом реалізації яких їхні фінансові можливості значною мірою обмежені. Лізинг дозволяє подолати такі обмеження і тим самим сприяє більшій мобільності при інвестиційному та фінансовому плануванні.

4. При лізингу питання придбання і фінансування активів вирішують одно - часно.

5. Придбання активів за допомогою лізингу відповідає «золотому правилу фінансування» згідно з яким фінансування має здійснюватися протягом усього терміну використання активу. Якщо при купівлі активу використовується позиковий капітал, то звичайно потрібно більш швидке погашення позики, ніж термін експлуатації активу.

6. Лізинг підвищує ступінь гнучкості орендаря у прийнятті рішень. У той час як при покупці існує тільки альтернатива «не купувати», при лізингу орендар має більш широкі вибір варіантів. З лізингових контрактів з різними умовами орендар може вибрати той, який найбільш точно відповідає його потребам і можливостям.

7. Оскільки лізингові платежі здійснюються за фіксованим графіком, орендар має більше можливості координувати витрати на фінансування капітальних вкладень і надходження від реалізації продукції, забезпечуючи тим самим більшу стабільність фінансових планів, ніж це має місце при купівлі обладнання.

8. З огляду на те що частиною забезпечення повернення інвестованих коштів вважається предмет лізингу, який є власністю лізингодавця, простіше отримати контракт по лізингу, ніж альтернативну йому позику на придбання тих же активів.

9. Застосовуючи лізинг, орендар може використовувати більше вироб-

вальних потужностей, ніж при покупці того ж активу. Тимчасово вивільнені фінансові ресурси орендар може використовувати на інші цілі.

10. Так як лізинг довгий час служить засобом реалізації продукції виробництва, то державна політика, як правило, спрямована на заохочення і розширення лізингових операцій.

11. У випадку низької прибутковості орендаря останній може воспористовувати зворотнім лізингом, що дає можливість

накопичення пільгового оподаткування прибутку.

12. Лізинг дозволяє орендарю, який не має значних фінансових ресурсів, почати великий проект.

13. Можливість отримання високої ліквідаційної вартості предмета лізингу в кінці контракту є в багатьох випадках визначальним для прийняття лізингу орендарями.

Але також лізинг має свої і недоліки одні з яких разом з перерахованими вище перевагами лізинг має значні недоліки, які проявляються у фінансово-кредитній сфері та невирішених бухгалтерських проблемах. Від довгострокового кредиту лізинг відрізняється підвищеною складністю організації, яка полягає в більшій кількості учасників.

Для орендаря лізинг може нести в собі ряд недоліків, таких як:

1. При фінансовому лізингу орендні платежі не припиняються до кінця контракту, навіть якщо науково-технічний прогрес робить лізингове майно застарілим;

2. Орендар не виграє на підвищенні залишкової вартості обладнання;

3. Поворотний міжнародний лізинг, побудований на податковій

основі, обертається збитками для країни лізингодавця;

4. При міжнародних мультивалютних лізингових угодах відсутні повні гарантії від валютних ризиків (проблема переноситься з одного учасника на іншого).

Простого перерахування видимих переваг і недоліків лізингу досить для припущення про те, що лізинг може бути ефективною формою інвестицій.

Оцінка обсягів ринку лізингу може базуватися на кількох показниках:

- по – перше, загальній вартості активів, що були надані в лізинг упродовж року;

- по – друге, загальній вартості лізингових угод, укладених упродовж року;

- по – третє, обсязі портфеля лізингових угод станом на певну дату (як правило, на кінець року).

Під портфелем розуміємо загальну суму зобов'язань за лізинговими угодами, що не завершені на певну дату.

В Україні станом на 1 січня 2018 року сума діючих договорів фінансового лізингу всіх типів становила 41122, 92 млн.грн. (1465,2 млн.дол. США) [8]

Ринок лізингових послуг в Україні відновлюється після різкого зменшення кількості лізингових угод на 42% у 2015 році. По відношенню 2013р. Упродовж останніх двох років усі перелічені показники ринку лізингу в Україні демонстрували позитивну динаміку. На початок 2017 р. кількість нових укладених угод зросла у 2,2 рази, а обсяг всіх укладених угод зріс до 12,8 млрд.грн. станом на 1 січня 2018р. 10,6 млрд.грн. склала вартість договорів лізингу, укладених лізингодавцями небанківськими установами в першому півріччі 2018 році. Це 80% від всього минулорічного об'єму. При цьому за 6 місяців загальний портфель договорів лізингу вже зріс на 3,3 млрд. грн. і склав 26 млрд. грн. [8]

Майже за всіма лізинговими угодами передбачається сплата лізингоодержувачем авансового внеску. Розмір авансового внеску різниться. За результатами опитування, середній розмір авансового внеску за лізинговими угодами складає 20,16% вартості предмета лізингу. Спостерігається зменшення розміру середнього авансового платежу порівняно з попередніми роками.

Висновки. У статті узагальнено та опрацьовано організаційно – методичні засади щодо можливості використання лізингових операцій та їх економічній безпеці для фінансування процесу оновлення основних засобів у народному господарстві держави.

Важливого значення в сучасних економічних умовах набуває визначення сутності процесу оновлення основного капіталу, яке б відповідало не умовам адміністративно – командної системи, а потребам ринкової економіки. В поточний час необхідно враховувати ті вимоги, які ставить перед народним господарством

ринкова система - здійснення оновлення матеріально-технічної бази з метою підвищення ефективності виробництва та забезпечення конкурентоспроможності виробника.

На основі аналізу існуючих поглядів, нормативно – правових актів, які регулюють сферу лізингової діяльності, виявлено, що економічна лізингу розглядається переважно з точки зору лізингодавця, не завжди враховуючи економічну безпеку цих операцій, та організаційних форм реалізації лізингових відносин.

З метою створення сприятливого правового поля лізингу в Україні вважаємо доцільним внести до Закону України «Про лізинг» такі пропозиції:

- усунути невідповідність між змістом операцій лізингу та лізингових платежів, щоє в окремих статтях закону;

- ввести механізм реєстрації майна, переданого (прийнятого) в лізинг із метою запобігання його незаконного продажу або іншого нецільового використання;

- законодавчо передбачити встановлення в договорах лізингу простіших та прозорих процедур повернення чи викупу майна, що передане в лізинг.

Література:

1. Про лізинг : Закон України №723/97 від 16.12.1997 р. //Урядовий кур'єр -10 січня 1998. С. 11-13.

2. Терехов В. І. Економіко правове забезпечення лізингових операцій в Україні. *Проблеми науки*. 2001. С.27 – 34.

3. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 14 «Оренда» МФУ Наказ №181 від 28.07.2000р. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 срдня 2000р. за №487/4708.

4. Дорофєєва О. В. Фінансові ризики лізингових компаній України. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Тернопіль, 2004. С.19.

5. Все про лізинг в Україні. URL : //www. leasing. org. Ua

6. Eequipment leasing. URL : //www. leasing . net.

7. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг в Україні. URL : // www. dfp. gov. ua.

8. Конференція Асоціації «Українське об'єднання лізингодавців» 27 вересня 2018р. «Фінансовий лізинг в Україні: поточний стан та перспективи розвитку».

Reference:

1. On Leasing: Law of Ukraine №723/97 dated 16.12.1997 // Uriadovy Courier-January 10, 1998. pp. 11-13.

2. Terekhov, V. I. (2001) "The economic and legal support of leasing operations in Ukraine", *Problemy nauky*, p. 27 – 34.

3. On Approval of the Regulation (Standard) of Accounting 14 "Lease" MFU Order No. 181 dated 28.07.2000. Registered with the Ministry of Justice of Ukraine on 10th of September 2000. for the number 487/4708.

4. Dorofeeva, O. V. "Financial risks of leasing companies of Ukraine", Ph.D. Thesis, Global economy, Ternopil's'kyu ekonomichnyu universytet, Ternopil, Ukraine.

5. All about leasing in Ukraine. Available at: // www. leasing org Ua

6. Eequipment leasing. Available at: // www. leasing even

7. State Commission for Regulation of Financial Services Markets in Ukraine. Available at: // www. dfp gov ua

8. Conference of the Association "Ukrainian Association of Lessors" September 27, 2018. "Financial leasing in Ukraine: current state and prospects of development".

Стаття надійшла до редакції 17.03.2019 р.